

متن پرسش

با عرض سلام خدمت استاد طاهرزاده: ضمن عرض تسلیت ماه محرم و تشکر از تبیین شما در برنامه ی حسینیه ی ایران. آیه ایی که از شأن الهی مطرح فرمودید به صورت ویژه توجهم رو جلب کرد. در راستای رسیدن به فرم حقیقی روایت سینمایی داستان های شهادت و تجلی شأن الهی لطفا راهنمایی بفرمایید. خیلی ممنون. متن زیر با عنوان «توفیق صحنه» در کنار بیاناتی که در برنامه فرمودید تهیه شده است. صحنه ی اجرا اگر حقیقی باشد خودش تیم برپایی قصه را برای تجلی حقیقت فرا می خواند. همانطور که دشت کربلا در صحنه ی رویارویی ها و تجلی حقیقت چنین بود. و اینکه آیا حضور در صحنه می تواند پنجره ایی رو به ملکوت باشد و مکان و زمان صحنه تقدیر الهی را بر صحنه، جاری کند، طلب تیم اجرایی ست. صحنه هایی که در بازسازی دفاع مقدس برپا می شود هرچند با شبیه سازی مکان تلاش می کند در فرم روایت داستان صداقت داشته باشد، اما چگونه می تواند روحی که شخصیت ها را در برگرفته است نشان دهد و پدیدار شناسانه داستان را روایت کند، وقتی از اتصال شخصیت با حقیقت زمان غافل است و درک حقیقت فضای جبهه بر عوامل اجرا پوشیده است. اما هرچند این طور به نظر می رسد که حجاب زمان و مکان بر تجلی حقیقت جاری صحنه اثر می گذارد، ولی حقیقت توحید در تاریخ نفوذ دارد و جنس این یگانگی در صحنه ایی که برپا می شود احساس می شود. و اگر تیم برپایی، حقیقت توحید را در زمان خودش احساس کرده باشد می تواند روح توحید قصه را در حجاب تکنیک، جلوه گر کند. تاریخ، گذشته است. اما نگاه حقیقی به گذشته، نشانی از آینده دارد. و برای همین نحوه ی روایت سینمایی که بیانی از شأن الهی را می خواهد به صحنه بیاورد بسیار اهمیت دارد. «کل یوم هو فی شان» انسان آخرالزمانی نمی خواهد وجود خودش را در بعد مادیات و حتی در بعد تخیل احساس کند. بلکه می خواهد وجود خودش را در ابعاد متعالی اش احساس کند. و رجوع به قصه های دفاع مقدس که جزئیات فرم داستانی دارند و شهادت را به عرصه می آورد از این رو مورد توجه است. پدیدار شناسی اکنون و رجوع به سینمای انقلاب اسلامی و در درخواست مخاطب، برای رؤیت جلوه شهادت؛ اهمیت استفاده از تکنیک را پر رنگ تر می کند. و همانطور که «ما رأیت الا جمیلا» خبر از نحوه ی بودن و دیدن متعالی می دهد. امید است با تکنیک زیباتر دیدن و به صحنه آوردن خلوص ها، ایثارها و شهادت ها و روایت ابعاد متعالی انسان، آن نحوه بودن متصل به نگاه متعالی برای مخاطب رقم بخورد. با تشکر فراوان از زحمات شما.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین‌طور است که می‌فرمایید. حقیقتاً می‌توان در تاریخی گام نهاد که حضوری باشد کنار شهدای کربلا و روحی را به میان آورد که انسان در هر جای و جایگاهی که قرار می‌گیرد، مظهر تذکر به آن فکر و فرهنگ باشد، چه در امور اقتصادی و چه در امور فرهنگی. و از این جهت است که اگر انسان با آن روح و روحیه دست به کار امور هنری شود، عملاً نوری را منعکس می‌کند که انعکاس‌دهنده انوار کربلا به خانه جان مخاطبان است و لذا مائیم و راهی که در مقابل‌مان در دل سنتِ حضرت اباعبدالله «علیه‌السلام» به عنوان انقلاب اسلامی در این تاریخ گشوده شده است، حال هرچه می‌خواهیم باشیم، مهم آن است که در دل چنین حضوری، خود را تعریف کرده باشیم که فرمودند: «من نمی‌گویم سمندر باش یا پروانه باش / چون به فکر سوختن افتاده‌ای، مردانه باش».

موفق باشید